

ябълка-та само едни нови *пжпки*, за друга-та година. Така живѣе дрѣво-то доста години.

Дѣлове на ябълка-та.

Наша-та ябълка, ако и да не говори, да не усѣшта и да се не мѣсти, нѣ расте, храни се, дава плодъ, а послѣ остарѣва, исъхнова и умира. Ябълка-та, каквото и животни-тѣ, има различни орждия: *корень дзниште, кора, листа, цѣлтъ, плодъ*, та за това нея, каквото и всяко друго растение, може да наречемъ *орждна*, (зашто не можемъ да наречемъ каменъ-тъ оржденъ?)

Корень-тъ на ябълка-та расте, каквото и дъниште-то, и се дѣли и той на клоню; само че корень-тъ не расте нагорѣ, а надолу, съ долни-тѣ крайчета на младички-тѣ си коренчета. Тия млади крайчета на корень-тъ, които наричаме *жилки*, се задълбаватъ въ земя-та, и смучатъ отъ нея хранителна влага, като съ стотини устца. Окастрѣте тия тънки крайчета и ште видате, че дрѣво-то ште исъхне, зашото не може да се храни, ако и да му остане цѣль корень-тъ. Ето зашто, кога прѣсаждатъ дрѣво, гледатъ да не поврѣдятъ тия млади коренчета.

Дзниште. Ако прѣрѣжемъ дъниште-то на дрѣво-то, ште видимъ, че всичко-то състои отъ много колелати пластове, които идатъ отъ сръдце-то на дрѣво-то камъ кора-та. Колкото колела има въ дъниште-то, толкова годишно е и дрѣво-то; крайно-то колело е до кора-та, то е най-младо и най-меко. Всяка година, доклѣ расте дрѣво-то, притуря се на него по едно колело.

Кора-та обвива дъниште-то, клоню-тѣ и вѣйки-тѣ. Тя състои отъ нѣколко дѣла. Вяжтрѣшний ѝ дѣлъ